

L.dz. 16 /KW/44

Data załatwienia 12.I.44.

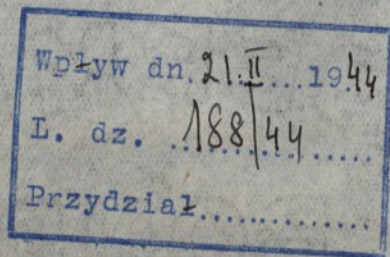
Data wysłania.....²²I.....44.

ab
" E S T E Z E T "

Dywersonia niemiecka.

W załączeniu przesyłam do wiadomości informacje na temat organizacji dywersji niemieckiej.

zał. 1

JUL
Jul

AK

Dos. Estezet.

Dywerycja i sabotaż.

BRANDENBURG LEHRREGIMENT 800 z. b. v.

1. Historia powstania.

Po wybuchu wojny w 1939. i w miarę zajmowania poszczególnych krajów, na teren Rzeszy zaczął napływać różny element pochodzenia niemieckiego, co do którego niemieckie władze miały pewne zastrzeżenia. Zastrzeżenia te nie były wystarczające do osadzenia tych ludzi w obozach koncentracyjnych, nie mniej jednak bano się utracić nad nimi kontrolę, gdyż obawiano się, że między nimi mogą być agenci wrogiego wywiadu. Ponieważ między nimi było wielu fachowców, stworzono trzy samodzielne "Baulehrkompanie", z których pierwsza powstała w Brandenburgu, druga z kolei w Baden koło Wiednia i trzecia - w Duren nad Renem.

Kompanie te były dowodzone przez oficerów i podoficerów wojska, a organizacja ich była zbliżona do organizacji oddziałów BAUDENSTU. Element ludzki, jaki wcielono do tych "kompanii", był w wieku poborowym jak również pozapoborowym.

Oficjalnie zadaniem tych "kompanii" była budowa rozmaitych urządzeń wojskowych i w zasadzie miały one być używane wyłącznie na terenie Rzeszy.

Kompanie nie posiadały własnych odznak ani numeru oddziałowego.

Umundurowanie otrzymywano z najbliższych oddziałów wojskowych, wskutek czego n.p. druga kompania miała kolory broni pancernej.

W styczniu 1940 r. wywiad niemiecki, szukając ludzi do prac dywersyjno-sabotażowych, postanowił wykorzystać element, znajdujący się w tych "kompaniach", z uwagi na ich doskonałą znajomość języków, krajów i panujących w danych krajach zwyczajów.

Kompanie zostały oddane do dyspozycji "Abwehr Amt", który je przeorganizował do swych potrzeb i przeznaczeń.

Z pierwszej kompanii stworzono I. Batalion z m.p. w Brandenburg. Dowódcą Baonu został mianowany uprzedni dowódca I. kompanii - kpt. von HIPPEL, były osadnik południowo-afrykański.

Do Baonu tego zaczęto włączać częściowo ochotniczo a częściowo przymusowo specjalnie wybranych ludzi i podzielono ich na trzy grupy krajowe:

- a/ Afrykańską,
- b/ Palestyńską,
- c/ Baktycką.

Jako zasadę przyjęto, że wcielano ludzi, którzy przebywali przez dłuższy czas w tych krajach, władali biegle językiem danego kraju, znali doskonale stosunki i posiadali w jednym z tych krajów krewnych albo dobrych znajomych.

Ludzi z dotychczasowej pierwszej kompanii, nieodpowiadających tym warunkom względnie politycznie niepewnych, przenoszono do drugiej i trzeciej kompanii, które w tej fazie organizacji nie były wykorzystane.

W końcu maja 1940. przeorganizowano na tych samych zasadach drugą kompanię na II. Baon z m.p. Baden koło Wiednia.

W Baonie tym gromadzono Niemców z Transylwanii i Banatu.

Z chwilą zorganizowania II. Baonu, oba Baony zostały połączone w pułk, który otrzymał nazwę "BRANDENBURG LEHRREGIMENT 800 z.b.v." z m.p. w Brandenburg. Baony pozostały na swoich dotychczasowych miejscach postoju i nie przewidywano ich przeniesienia.

W październiku 1940. przeorganizowano trzecią kompanię na III. Baon z m.p. w Duren nad Renem. Ludzie, nienadający się do tego pułku, zostali oddani do innych jednostek wojska.

Do Baonu tego wcielano ludzi przeznaczonych na Wielką Brytanię i jej dominia, oraz na Amerykę Południową i Północną.

Dowódcą pułku został mianowany mjr. KAEWISH, którego pierwszą robotą było wygryzienie kpt. v. HIPPEL, który, po licznych tarcjach, zrzekł się dowództwa I. Baonu.

Ustąpienie kpt. v. HIPPEL spowodowało znaczne oburzenie jego południowo-afrykańskich towarzyszy.

Rezultatem tego "oburzenia" było ustąpienie w sierpniu 1940. mjr. KAEWISH. D-cą pułku został mianowany mjr. HEINZ.

W październiku 1940., po sformowaniu III. Baonu, dowódcą pułku został mianowany płk. HAEHLING von LANZENHAUER, a mjr. HEINZ otrzymał I. Baon.

Dowódcy II. i III. Baonu jak i inni oficerowie nie są znani.

2. Uzupełnienie:

Przypływ ludzi w latach 1940, 1941. i 1942. był bardzo wielki. Uzupełnienie odbywało się drogą ochotniczego zgłoszenia lub indywidualnego wyboru. Selekcja ludzi wcielanych do pułku była bardzo ścisła.

Zasadniczo należy uważać ten pułk nie za jednostkę regularną, lecz za pewnego rodzaju stację zbiorczą dla ludzi przeznaczonych do specjalnych celów i prowadzącą specyficzne wykształcenie.

3. Organizacja pułku.

Pułk jest jednostką nie wchodzącą w skład żadnej W.J. i podlega bezpośrednio szefowi "Wydziaku II. Abwehr. Amt."

Pułk nie posiada własnych odznak. Kadra i szeregowi noszą barwy swoich ostatnich rodzajów broni i służb.

Pułk składa się z:

- Sztab pułku
- I. Baon 1, 2, 3, 4. komp.
- II. Baon 5, 6, 7, 8. komp.
- III. Baon 10, 11, 12, 15. komp.

UWAGA: Wg. wiadomości z końca 1942 r. - w pułku 9. kompanii nie było napewno. Odnosnie istnienia 13. i 14. komp. nie wiadomo.

Sztab pułku jest zorganizowany w trzy oddziały:

- Oddział I. taktyczno-wywiadowczy
- Oddział II. personalny
- Oddział III. administracyjny.

Bataliony:

W skład każdego baonu wchodzi kompania sztabowa. Czy i jaki posiada numer - nie wiadomo. Do kompanii sztabowej należą w pierwszym rzędzie instruktorzy-specjaliści oraz personel administracyjny baonu.

Przejęciowo zostają do niej wcielani nowo przybli do baonu, do czasu przydzielenia ich do właściwej kompanii.

Każda kompania sztabowa prowadzi bardzo szczegółową kartotekę swego baonu ze szczególnym zwróceniem uwagi na znajomość języka i kontakty w obcym kraju.

Poszczególne kompanie są podzielone wg. grup krajów. W każdym baonie jest jedna kompania spadochronowa. W kompanii tej są szkoleni ludzie ze wszystkich kompanij.

4. Wyszkołenie.

Zasadniczym celem wyszkolenia pułku nie jest bynajmniej go w walce zbiorowej jako jednostki.

Szkolenie oparte jest na wyszkoleniu saperów szturmowych i do działania pojedynczego lub w b.m. małych zespołach.

Główny nacisk wyszkolenia jest położony na:
użycie broni krótkiej tak palnej jak i białej,
użycie pistoletów maszynowych,
zakładanie i usuwanie min i wszelkich materiałów wybuchowych,
uszkadzanie różnych przedmiotów i obiektów,
obsługa krótko-falowych aparatów radiowych,
jazda samochodowa i motocyklowa,
wszechstronna zaprawa fizyczna.

5. Użycie pułku.

Pułk ten jest rezerwuarem ludzkim dla wywiadu niemieckiego i to specjalnie dla celów dywersyjno-sabotażowych.

Z rezerwuaru tego Wydział II. Abwehr Amt wybiera w miarę potrzeby odpowiednich ludzi i wysyła ich z określonym zadaniem w teren, który dany człowiek dobrze zna i ma łatwość poruszania się. Do nakazanego zadania jest on wszechstronnie przygotowany w swej kompanii i dopiero po przygotowaniu - oddany do dyspozycji Abwehr Amt.

Stwierdzono jednak, że zadaniem wysyłanych ludzi nie zawsze jest niszczenie czegoś, gdyż ustalono, że rozbijanie wielu mostów podminowanych na przedpoju wojsk niemieckich było dziełem tych ludzi.

Im to Niemcy zawdzięczają posuwanie się szybko w akcji bałkańskiej, gdyż wiele przygotowanych do wysadzenia mostów zostało przez nich rozbijanych.

Niezależnie od Wydziału II. Abwehr Amt - z tego rezerwuaru korzysta również Wydział I. Abwehr Amt, który dla swoich celów wywiadu ofensywnego wybiera sobie ludzi i po zasadniczym przeszkoleniu, odsyła ich na właściwe szkolenie agencyjne do szkoły wywiadowczej, która mieści się pod Berlinem.

Również ludzie wytypowani przez wywiad do pracy zagranicznej są wpierw przenoszeni z ich jednostek wojskowych do tego pułku, a dopiero stamtąd odsyłani w teren.

6. Przykłady użycia w terenie,

W 1942 r. złapano 4-ch ludzi z tego pułku, zadaniem których było zniszczenie ważnej nadbrzeżnej linii kolejowej Cairo - Mersa-Matru.

Zostali dowiezieni niemieckim okrętem podwodnym, który po wysadzeniu ich miał powrócić po nich po kilku dniach.

Zostali złapani i podczas przesłuchania podali czas i miejsce przybycia po nich okrętu podwodnego, na który urządzono zasadzkę i okręt został zatopiony.

W lecie 1942 r. Wydział II. Abwehr Amt wysłał na teren Ameryki Północnej grupę złożoną z ośmiu ludzi, którzy zostali wysadzeni z okrętu podwodnego na wybrzeżu Atlantyckim.

Zadaniem ich było zniszczenie kilku ważnych obiektów przemysłu wojennego.

Wyposażeni byli w ubrania robione w USA., posiadali wszelkie potrzebne w USA. dokumenty osobiste i 174 tys. dolarów.

Jak wynika z krótkiego ich życiorysu, byli to ludzie starannie dobrani, którzy mieli duże możliwości poruszania się po USA. z uwagi na swój poprzedni długoletni tam pobyt.

QUIRIS Richard vel QUINTAS - ur. w 1908. Robotnik naigędziowy. przybył do USA. w 1927, wrócił do Rzeszy w 1939.
BURGER Ernest Peter - ur. 1906. Robotnik maszynowy. Przybył do USA. w 1927, wrócił do Rzeszy w 1933.
NEUBAUER Hermann vel NICHOLAS Herman - ur. 1910. Pracownik hotelowy. Ożeniony z obywatelką amerykańską. Przybył do USA. w 1931, powrócił do Rzeszy w 1940.
HAUPT Herbert - ur. 1920. Pracownik fabryki przyrządów optycznych. Wychowany od dziecka w Chicago, gdzie rodzice jego do obecnej chwili /1943/ mieszkają. W 1941 r. wyjechał przez Japonię do Rzeszy.
KERLING Edward John vel KELLY Ed. - ur. w 1909. Przebywał na Florydzie od 1929 do 1940, w którym to roku wyjechał do Rzeszy.
THIEL Werner vel THOMAS - ur. 1907. Pracownik garażowy. Do USA. przybył z Essen jako dziecko, wyjechał do Rzeszy w 1940.
HEINCK Heinrich vel KAYNOR Henry - ur. 1907. Kelner. Przybył do USA. w 1936, wyjechał do Rzeszy w 1939.
DASCH Georg John vel DAVIS - ur. 1903. Kelner. Mieszkał przez cały czas w Long Island. Przybył do USA. w 1922, wyjechał do Rzeszy w 1941.

Po wysadzeniu ich na ląd amerykański, zakopali posiadany materiał wybuchowy w specjalnych skrzyniach na plaży Long Island i Florydzie.

Zakopany materiał został odnaleziony przez F.B.I. i zawierał on:

- 1/ luźny materiał wybuchowy
- 2/ materiał wybuchowy ukryty w kawałkach węgla,
- 3/ zapalniki i detonatory
- 4/ kwasy,
- 5/ ołówki zapalające,
- 6/ materiał wybuchowy o wielkiej sile, ukryty w wiecznych piórach.

W wyniku znalezienia tego materiału F.B.I. w stosunkowo krótkim czasie wszystkich ich odnalazła, przy czym dwaj z nich znajdowali się już na zachód od Chicago.

Wyrokiem sądu specjalnego zostało 6-ciu z nich skazanych na karę śmierci i wyrok wykonano.

DASCH Georg i BURGER zostali skazani na dożywotnie więzienie.